

Directive 2003/87/EC of the European Parliament and of the Council of 13 October 2003
establishing a scheme for greenhouse gas emission allowance trading within the Community
and amending Council Directive 96/61/EC

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2003/87/EF

av 13. oktober 2003

om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽³⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽⁴⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Grønnboken om handel med utslipp av klimagasser i Den europeiske union satte i gang en debatt over hele Europa om hvorvidt det er ønskelig med handel med klimagasser i Den europeiske union og om hvordan ordningen eventuelt skal virke. I Det europeiske klimaendringsprogrammet er Fellesskapets politikk og tiltak blitt vurdert gjennom en prosess der alle berørte parter deltar, herunder en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (fellesskapsordningen), som bygger på grønnboken. Rådet bekreftet i sine konklusjoner av 8. mars 2001 at Det europeiske klimaendringsprogrammet, og arbeidet som bygger på grønnboken, er av særlig betydning, og framhevet behovet for konkrete hastetiltak på fellesskapsplan.
- 2) I Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning nr.1600/2002⁽⁵⁾ fastslås det at klimaendringer er et prioritert tiltaksområde og at en fellesskapsordning for handel med utslippskvoter bør opprettes innen 2005. I programmet erkjennes det at Fellesskapet har forpliktet seg til å redusere utslippet av klimagasser med 8 % fra 2008 til 2012 i forhold til 1990-nivået, og at de globale utslippene av klimagasser på lengre sikt må reduseres med omkring 70 % i forhold til 1990-nivået.
- 3) Det endelige målet for De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring, som ble godkjent ved rådsbeslutning 94/69/EF av 15. desember 1993 om inngåelse av De

⁽¹⁾ EFT C 75 E av 26.3.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT C 221 av 17.9.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT C 192 av 12.8.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ Europaparlamentsuttalelse av 10. oktober 2002 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 18. mars 2003 (EUT C 125 E av 27.5.2003, s. 72), europaparlamentsbeslutning av 2. juli 2003 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. juli 2003.

⁽⁵⁾ EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1.

forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring⁽¹⁾, er å oppnå en stabilisering av konsentrasjonen av klimagasser i atmosfæren på et nivå som forhindrer farlige menneskeskapte forstyrrelser av klimasystemet.

- 4) Kyotoprotokollen, som ble godkjent ved rådsvedtak 2002/358/EF av 25. april 2002 om godkjenning på Det europeiske fellesskaps vegne av Kyotoprotokollen til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og felles oppfyllelse av forpliktelsene som følger av denne⁽²⁾, vil, når den trer i kraft, forplikte Fellesskapet og dets medlemsstater til å redusere sine samlede menneskeskapte utslipp av klimagassene oppført i vedlegg A til protokollen med 8 % i forhold til 1990-nivået i tidsrommet 2008-2012.
- 5) Fellesskapet og dets medlemsstater er blitt enige om i fellesskap å oppfylle sine forpliktelser til å redusere de menneskeskapte utlippene av klimagasser i henhold til Kyotoprotokollen i samsvar med vedtak 2002/358/EF. Målet med dette direktiv er å bidra til en mer effektiv oppfyllelse av forpliktelsene til Det europeiske fellesskap og dets medlemsstater gjennom et effektivt europeisk marked for kvoter for utslipp av klimagasser, med minst mulig negativ innvirkning på den økonomiske utviklingen og sysselsettingen.
- 6) Ved rådsvedtak 93/389/EØF av 24. juni 1993 om en ordning for overvåking av utslipp av CO₂ og andre klimagasser i Fellesskapet⁽³⁾ ble det innført en ordning for overvåking av utslipp av klimagasser og vurdering av oppfyllelsen av forpliktelsene knyttet til slike utslipp. Denne ordningen vil være til hjelp for medlemsstatene når de fastsetter det samlede antall kvoter som skal tildeles.
- 7) Det er nødvendig å fastsette fellesskapsbestemmelser om medlemsstatenes tildeling av kvoter for å bidra til å bevare det indre markedes integritet og for å unngå konkurransevridning.
- 8) Ved tildelingen av kvoter bør medlemsstatene ta hensyn til potensialet for reduksjon av utlippene fra industrivirksomhet.
- 9) Medlemsstatene kan beslutte å tildele kvoter som er gyldige i et tidsrom på fem år fra 2008, bare til personer som har vært i besittelse av kvoter som er blitt slettet, tilsvarende utslippsreduksjonene som disse personene har foretatt på sitt nasjonale territorium i et tidsrom på tre år fra 2005.
- 10) Fra og med nevnte tidsrom på fem år vil overføringer av kvoter til en annen medlemsstat medføre tilsvarende justeringer av tildelte utslippsenheter i henhold til Kyotoprotokollen.
- 11) Medlemsstatene bør sikre at de driftsansvarlige for visse bestemte former for virksomhet har utslippstillatelse for klimagasser og overvåker og rapporterer utslipp av bestemte klimagasser som er knyttet til den aktuelle formen for virksomhet.

⁽¹⁾ EFT L 33 av 7.2.1994, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 130 av 15.5.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 167 av 9.7.1993, s. 31. Endret ved vedtak 1999/296/EF (EFT L 117 av 5.5.1999, s. 35).

- 12) Medlemsstatene bør fastsette en sanksjonsordning som får anvendelse ved overtredelse av dette direktiv og påse at ordningen iverksettes. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 13) For å sikre innsyn bør offentligheten ha tilgang til opplysninger om tildelingen av kvoter og resultatene av utslippsovervåkingen, med forbehold bare for de begrensninger som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/4/EF av 28. januar 2003 om offentlig tilgang til miljøinformasjon⁽¹⁾.
- 14) Medlemsstatene bør framlegge en rapport om gjennomføringen av dette direktiv på grunnlag av rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver⁽²⁾.
- 15) Innlemming av ytterligere anlegg i fellesskapsordningen bør skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i dette direktiv, og fellesskapsordningen kan dermed utvides til å omfatte utslipp av andre klimagasser enn karbondioksid, bl.a. fra aluminiumsproduksjon og kjemisk industri.
- 16) Dette direktiv bør ikke være til hinder for at en medlemsstat opprettholder eller innfører nasjonale handelsordninger for utslipp av klimagasser fra andre former for virksomhet enn dem som er oppført i vedlegg I, eller som omfattes av fellesskapsordningen, eller fra anlegg som er midlertidig unntatt fra fellesskapsordningen.
- 17) Som parter i Kyotoprotokollen kan medlemsstatene delta i internasjonal handel med utslippskvoter med alle andre parter oppført i vedlegg B til nevnte protokoll.
- 18) En forbindelse mellom fellesskapsordningen og ordninger for handel med utslippskvoter for klimagasser i tredjestater vil øke kostnadseffektiviteten ved å nå Fellesskapets mål for utslippsreduksjon som fastsatt i vedtak 2002/358/EF om felles oppfyllelse av forpliktelsene.
- 19) Prosjektbaserte mekanismer, herunder Felles gjennomføring og Den grønne utviklingsmekanismen, er viktige for å nå målene om både å redusere de globale utslippene av klimagasser og øke kostnadseffektiviteten ved fellesskapsordningen. I samsvar med de aktuelle bestemmelsene i Kyotoprotokollen og Marrakech-avtalene bør mekanismene anvendes i tillegg til nasjonale tiltak, og nasjonale tiltak vil derfor utgjøre en betydelig del av den samlede innsatsen.
- 20) Dette direktiv vil fremme bruken av energieffektiv teknologi, herunder kraftvarmeteknologi, som gir mindre utslipp per produsert enhet, mens det framtidige europaparlaments- og rådsdirektivet om fremming av kraftvarmeproduksjon på grunnlag av etterspørselen etter nyttevarme på det indre energimarked, særlig vil fremme kraftvarmeteknologi.
- 21) I rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning⁽³⁾ opprettes det en alminnelig ramme for forebygging og begrensning

⁽¹⁾ EUT L 41 av 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26.

av forurensning, som kan danne utgangspunkt for utstedelse av utslippstillatelser for klimagasser. Direktiv 96/61/EF bør endres for å sikre at det ikke fastsettes utslippsgrenseverdier for direkte utslipp av klimagasser fra anlegg som omfattes av dette direktiv, og slik at medlemsstatene kan velge å unnlate å innføre krav om energieffektivisering for forbrenningsenheter eller andre enheter som slipper ut karbondioksid på stedet, med forbehold for andre krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

- 22) Dette direktiv er forenlig med De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og Kyotoprotokollen. Direktivet bør revideres på bakgrunn av utviklingen på dette området og for å ta hensyn til erfaringen med gjennomføringen av direktivet og utviklingen med hensyn til overvåking av utslipp av klimagasser.
- 23) Handel med utslippskvoter bør inngå i en omfattende og sammenhengende pakke av politikk og tiltak på medlemskapsplan og på fellesskapsplan. Med forbehold for anvendelsen av traktatens artikkel 87 og 88 kan medlemsstatene, for de formene for virksomhet som omfattes av fellesskapsordningen, vurdere virkningen av lovgivningsmessige, skattemessige og andre tiltak som har samme mål. Ved revisjon av dette direktiv bør det tas hensyn til i hvilken grad disse målene er nådd.
- 24) Det kan benyttes nasjonale skatteordninger for å begrense utslipp fra anlegg som er midlertidig unntatt.
- 25) Det bør gjennomføres politikk og tiltak på medlemsstatsplan og på fellesskapsplan innenfor alle sektorer av Den europeiske unions økonomi, ikke bare innenfor industri- og energisektorene, for å oppnå vesentlige utslippsreduksjoner. Kommisjonen bør særlig vurdere politikk og tiltak på fellesskapsplan for å få transportsektoren til å yte et vesentlig bidrag for at Fellesskapet og medlemsstatene skal kunne oppfylle sine forpliktelser i henhold til Kyotoprotokollen når det gjelder klimaendringer.
- 26) Uten hensyn til de markedsbaserte ordningenes mangesidige potensial, bør Den europeiske unions strategi for å minske klimaendringene bygge på en balanse mellom fellesskapsordningen og andre typer fellesskapstiltak, nasjonale tiltak og internasjonale tiltak.
- 27) Dette direktiv respekterer de grunnleggende rettigheter og overholder de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter.
- 28) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 29) Ettersom kriterium 1, 5 og 7 i vedlegg III ikke kan endres ved en komitéframgangsmåte, bør endringer for tidsrom etter 2012 foretas bare ved en framgangsmåte for medbestemmelse.
- 30) Ettersom målet for det foreslåtte tiltak, nemlig å opprette en fellesskapsordning, ikke kan nås av medlemsstatene i tilstrekkelig grad, og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

Ved dette direktiv opprettes det en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (heretter kalt «fellesskapsordningen») for å redusere utslippene av klimagasser på en kostnadseffektiv og økonomisk effektiv måte.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på utslipp fra de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, samt på klimagasser oppført i vedlegg II.
2. Anvendelsen av dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- a) «kvote», en kvote som gir rett til å slippe ut ett tonn karbondioksidekvivalenter i et angitt tidsrom, som er gyldig bare med henblikk på å oppfylle kravene i dette direktiv, og som kan overføres i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv,
- b) «utslipp», utslipp av klimagasser i atmosfæren fra kilder i et anlegg,
- c) «klimagasser», gassene oppført i vedlegg II,
- d) «utslippstillatelse for klimagasser», en tillatelse som er utstedt i samsvar med artikkel 5 og 6,
- e) «anlegg», en fast teknisk enhet der det utføres en eller flere av de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, samt enhver annen virksomhet direkte forbundet med ovennevnte som teknisk er knyttet til de formene for virksomhet som utføres på stedet, og som kan ha innvirkning på utslipp og forurensning,
- f) «driftsansvarlig», enhver person som driver eller eier et anlegg, eller som eventuelt i henhold til nasjonal lovgivning er gitt rett til å treffe avgjørende økonomiske beslutninger med hensyn til den tekniske driften av anlegget,
- g) «person», enhver fysisk eller juridisk person,

- h) «nyinntreder», alle anlegg der det utføres en eller flere av de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, som har fått en utslippstillatelse for klimagasser eller har fått ajourført sin utslippstillatelse for klimagasser som følge av en endring i anleggets art eller virkemåte, eller som følge av en utvidelse av anlegget, etter at den nasjonale planen for tildeling av kvoter er meldt til Kommisjonen,
- i) «offentligheten», en eller flere personer samt foreninger, organisasjoner eller grupper av personer i henhold til nasjonal lovgivning og praksis,
- j) «tonn karbondioksidekvivalenter», ett metrisk tonn karbondioksid (CO₂) eller en mengde av alle andre klimagasser oppført i vedlegg II med tilsvarende potensial for global oppvarming.

Artikkel 4

Utslippstillatelse for klimagasser

Medlemsstatene skal sikre at ingen anlegg fra 1. januar 2005 utfører noen former for virksomhet oppført i vedlegg I som fører til utslipp som angitt for den aktuelle virksomheten, med mindre den driftsansvarlige for anlegget har en tillatelse utstedt av vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 5 og 6, eller anlegget er midlertidig unntatt fra fellesskapsordningen i henhold til artikkel 27.

Artikkel 5

Søknad om utslippstillatelse for klimagasser

Enhver søknad til vedkommende myndighet om utslippstillatelse for klimagasser skal inneholde en beskrivelse av:

- a) anlegget og dets former for virksomhet, herunder den anvendte teknologien,
- b) råstoffer og hjelpestoffer som ved bruk kan føre til utslipp av gassene oppført i vedlegg I,
- c) kildene til utslipp fra anlegget av gassene oppført i vedlegg I, og
- d) planlagte tiltak for å overvåke og rapportere utslipp i samsvar med retningslinjene vedtatt i henhold til artikkel 14.

Søknaden skal også inneholde et ikke-teknisk sammendrag av opplysningene angitt i første ledd.

Artikkel 6

Vilkårene for og innholdet i utslippstillatelsen for klimagasser

1. Vedkommende myndighet skal utstede en utslippstillatelse for klimagasser som gir tillatelse til å slippe ut klimagasser fra hele eller deler av anlegget dersom den finner det godtgjort at den driftsansvarlige er i stand til å overvåke og rapportere utslipp.

En utslippstillatelse for klimagasser kan omfatte ett eller flere anlegg på samme sted, som drives av samme driftsansvarlige.

2. Utslippstillatelsen for klimagasser skal inneholde følgende:
 - a) den driftsansvarliges navn og adresse,
 - b) en beskrivelse av formene for virksomhet og utslippene fra anlegget,
 - c) overvåkingskrav, med nærmere angivelse av overvåkingsmetode og overvåkingshyppighet,
 - d) rapporteringskrav, og
 - e) en forpliktelse til å innlevere kvoter tilsvarende anleggets samlede utslipp i hvert kalenderår, etter verifikasjon i samsvar med artikkel 15, innen fire måneder etter utløpet av det aktuelle året.

Artikkel 7

Endringer av anleggene

Den driftsansvarlige skal underrette vedkommende myndighet om alle planlagte endringer av et anleggs art eller virkemåte, eller om en utvidelse av anlegget, som kan føre til at utslippstillatelsen for klimagasser må ajourføres. Ved behov skal vedkommende myndighet ajourføre tillatelsen. Dersom den driftsansvarlige for anlegget skiftes ut, skal vedkommende myndighet ajourføre tillatelsen slik at den inneholder navnet og adressen til den nye driftsansvarlige.

Artikkel 8

Samordning med direktiv 96/61/EF

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at vilkårene og framgangsmåten for utstedelse av utslippstillatelse for klimagasser for anlegg som utfører de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I til direktiv 96/61/EF, samordnes med vilkårene og framgangsmåtene for tillatelsen fastsatt i nevnte direktiv. Kravene i artikkel 5, 6 og 7 i dette direktiv kan innlemmes i framgangsmåten fastsatt i direktiv 96/61/EF.

Artikkel 9

Nasjonal tildelingsplan

1. Hver medlemsstat skal, for hvert av tidsrommene nevnt i artikkel 11 nr.1 og 2, utarbeide en nasjonal plan som angir det samlede antall kvoter den har til hensikt å tildele for det aktuelle tidsrommet og hvordan den vil tildele dem. Planen skal bygge på objektive og klare kriterier, herunder kriteriene oppført i vedlegg III, samtidig som den skal ta behørig hensyn til merknader fra offentligheten. Kommisjonen skal innen 31. desember 2003, med forbehold for traktaten, utarbeide retningslinjer for anvendelsen av kriteriene oppført i vedlegg III.

Når det gjelder tidsrommet nevnt i artikkel 11 nr. 1, skal planen offentliggjøres og meldes til Kommissjonen og de andre medlemsstatene innen 31. mars 2004. Med hensyn til etterfølgende tidsrom skal planen offentliggjøres og meldes til Kommissjonen og de andre medlemsstatene senest 18 måneder før begynnelsen av det aktuelle tidsrommet.

2. Nasjonale tildelingsplaner skal gjennomgås av komiteen nevnt i artikkel 23 nr. 1.
3. Innen tre måneder etter at en medlemsstat har gitt melding om en nasjonal tildelingsplan i henhold til nr. 1, kan Kommissjonen avvise planen eller en del av den dersom den ikke er i samsvar med kriteriene oppført i vedlegg III eller bestemmelsene i artikkel 10. Medlemsstaten skal treffe en beslutning i henhold til artikkel 11 nr. 1 eller 2 bare dersom Kommissjonen har godtatt de foreslåtte endringene. Alle beslutninger om avvisning som treffes av Kommissjonen, skal begrunnes.

Artikkel 10

Tildelingsmetode

For tidsrommet på tre år som begynner 1. januar 2005, skal medlemsstatene tildele minst 95 % av kvotene vederlagsfritt. For tidsrommet på fem år som begynner 1. januar 2008, skal medlemsstatene tildele minst 90 % av kvotene vederlagsfritt.

Artikkel 11

Tildeling og utstedelse av kvoter

1. For tidsrommet på tre år som begynner 1. januar 2005, skal hver medlemsstat treffe beslutning om det samlede antall kvoter den vil tildele for det aktuelle tidsrommet og om tildeling av kvotene til den driftsansvarlige for hvert enkelt anlegg. Beslutningen skal treffes minst tre måneder før begynnelsen av tidsrommet og bygge på den nasjonale tildelingsplanen utarbeidet i henhold til artikkel 9 og i samsvar med artikkel 10, samtidig som det tas behørig hensyn til merknader fra offentligheten.
2. For tidsrommet på fem år som begynner 1. januar 2008, og for hvert etterfølgende tidsrom på fem år, skal hver medlemsstat treffe beslutning om det samlede antall kvoter den vil tildele for det aktuelle tidsrommet, og iverksette framgangsmåten for tildeling av kvotene til den driftsansvarlige for hvert anlegg. Beslutningen skal treffes minst tolv måneder før begynnelsen av det aktuelle tidsrommet og bygge på medlemsstatens nasjonale tildelingsplan utarbeidet i henhold til artikkel 9 og i samsvar med artikkel 10, samtidig som det tas behørig hensyn til merknader fra offentligheten.
3. Beslutningene som treffes i henhold til nr. 1 og 2, skal oppfylle kravene i traktaten, særlig artikkel 87 og 88. Når medlemsstatene treffer beslutning om tildeling, skal de ta hensyn til behovet for å gi nyinntredere tilgang til kvoter.
4. Vedkommende myndighet skal hvert av årene i tidsrommet nevnt i nr. 1 eller 2 utstede en del av det samlede antall kvoter innen 28. februar det aktuelle året.

Artikkel 12

Overføring, innlevering og sletting av kvoter

1. Medlemsstatene skal sørge for at kvoter kan overføres mellom:
 - a) personer i Fellesskapet,
 - b) personer i Fellesskapet og personer i tredjestater der slike kvoter er anerkjent etter framgangsmåten i artikkel 25, uten andre begrensninger enn dem som er fastsatt i eller vedtatt i henhold til dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal sørge for at kvoter som er utstedt av vedkommende myndighet i en annen medlemsstat, anerkjennes med henblikk på å oppfylle den driftsansvarliges forpliktelser i henhold til nr. 3.
3. Medlemsstatene skal sørge for at den driftsansvarlige for hvert anlegg innen 30. april hvert år innleverer et antall kvoter tilsvarende anleggets samlede utslipp i det foregående kalenderåret, etter verifikasjon i samsvar med artikkel 15, og at disse kvotene deretter slettes.
4. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at kvoter når som helst kan slettes på anmodning fra personen som er i besittelse av kvotene.

Artikkel 13

Kvotenes gyldighet

1. Kvoter skal være gyldige for utslipp i tidsrommet nevnt i artikkel 11 nr. 1 eller 2 som kvotene er utstedt for.
2. Fire måneder etter begynnelsen av det første tidsrommet på fem år som nevnt i artikkel 11 nr. 2, skal kvoter som ikke lenger er gyldige, og som ikke er innlevert og slettet i samsvar med artikkel 12 nr. 3, slettes av vedkommende myndighet.

Medlemsstatene kan utstede kvoter til personer for inneværende tidsrom til erstatning for kvoter som disse har vært i besittelse av, og som er slettet i samsvar med første ledd.

3. Fire måneder etter begynnelsen av hvert etterfølgende tidsrom på fem år som nevnt i artikkel 11 nr. 2, skal kvoter som ikke lenger er gyldige, og som ikke er innlevert og slettet i samsvar med artikkel 12 nr. 3, slettes av vedkommende myndighet.

Medlemsstatene skal utstede kvoter til personer for inneværende tidsrom til erstatning for kvoter som disse har vært i besittelse av, og som er slettet i samsvar med første ledd.

Artikkel 14

Retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp

1. Kommisjonen skal innen 30. september 2003 og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2 vedta retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp fra de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, av klimagassene angitt for den aktuelle

virksomheten. Retningslinjene skal bygge på prinsippene for overvåking og rapportering som er fastsatt i vedlegg IV.

2. Medlemsstatene skal sørge for at utslipp overvåkes i samsvar med retningslinjene.
3. Medlemsstatene skal sørge for at hver driftsansvarlig for et anlegg etter utløpet av hvert kalenderår rapporterer utslippene fra anlegget for det aktuelle kalenderåret til vedkommende myndighet i samsvar med retningslinjene.

Artikkel 15

Verifikasjon

Medlemsstatene skal sørge for at rapportene som framlegges av de driftsansvarlige i henhold til artikkel 14 nr. 3, verifiseres i samsvar med kriteriene fastsatt i vedlegg V, og at vedkommende myndighet underrettes om dette.

Medlemsstatene skal sørge for at en driftsansvarlig hvis rapport er verifisert innen 31.mars hvert år for utslipp i det foregående året og ikke funnet tilfredsstillende i henhold til kriteriene fastsatt i vedlegg V, ikke kan overføre ytterligere kvoter før en rapport fra den berørte driftsansvarlige er verifisert og funnet tilfredsstillende.

Artikkel 16

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv og treffe de nødvendige tiltak for å sørge for at ordningen iverksettes. Sanksjonene som fastsettes må være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene innen 31. desember 2003 og omgående underrette Kommisjonen om alle senere endringer.
2. Medlemsstatene skal sørge for at navnene på driftsansvarlige som ikke overholder kravet om å innlevere et tilstrekkelig antall kvoter i henhold til artikkel 12 nr. 3, offentliggjøres.
3. Medlemsstatene skal sørge for at enhver driftsansvarlig som ikke innen 30. april hvert år innleverer et tilstrekkelig antall kvoter for å dekke sine utslipp i det foregående året, skal betale en bot for utslippsoverskridelse. Boten for utslippsoverskridelse skal være på 100 euro for hvert tonn karbondioksidekvivalenter som slippes ut av anlegget, som den driftsansvarlige ikke har innlevert kvoter for. Betalingen av boten for utslippsoverskridelse fritar ikke den driftsansvarlige for plikten til å innlevere et antall kvoter tilsvarende utslippsoverskridelsen når vedkommende innleverer kvoter for påfølgende kalenderår.
4. I et tidsrom på tre år som begynner 1. januar 2005, skal medlemsstatene anvende en lavere bot for utslippsoverskridelse på 40 euro for hvert tonn karbondioksidekvivalenter som slippes ut av anlegget, som den driftsansvarlige ikke har innlevert kvoter for. Betalingen av boten for utslippsoverskridelse fritar ikke den driftsansvarlige for plikten til å innlevere et

antall kvoter tilsvarende utslippsoverskridelsen når vedkommende innleverer kvoter for påfølgende kalenderår.

Artikkel 17

Tilgang til opplysninger

Beslutninger om tildeling av kvoter og rapporter om utslipp som kreves i henhold til utslippstillatelsen for klimagasser, og som vedkommende myndighet er i besittelse av, skal gjøres tilgjengelige for offentligheten av nevnte myndighet med forbehold for begrensningene fastsatt i artikkel 3 nr. 3 og artikkel 4 i direktiv 2003/4/EF.

Artikkel 18

Vedkommende myndighet

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige administrative tiltak, herunder utpeking av en eller flere egnede vedkommende myndigheter, med henblikk på gjennomføringen av reglene fastsatt i dette direktiv. Når det utpekes mer enn én vedkommende myndighet, må disse myndighetenes arbeid i henhold til dette direktiv samordnes.

Artikkel 19

Registre

1. Medlemsstatene skal sørge for å opprette og ajourføre et register for nøyaktig regnskapsføring av utstedelse, besittelse, overføring og sletting av kvoter. Medlemsstatene kan ajourføre sine registre innenfor et samlet system sammen med én eller flere andre medlemsstater.
2. Enhver person kan være i besittelse av kvoter. Registeret skal være tilgjengelig for offentligheten og inneholde særskilte kontoer for registrering av kvotene som besittes av enhver person som det er utstedt eller overført kvoter til eller fra.
3. For gjennomføringen av dette direktiv skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2 vedta en forordning om et standardisert og sikkert registersystem i form av standardiserte elektroniske databaser som inneholder felles data for sporing av utstedelse, besittelse, overføring og sletting av kvoter, for å sikre nødvendige offentlig tilgang og fortrolighet og for å sørge for at det ikke forekommer overføringer som er uforenlige med forpliktelsene som følger av Kyotoprotokollen.

Artikkel 20

Sentral forvalter

1. Kommisjonen skal utpeke en sentral forvalter, som skal føre en uavhengig transaksjonslogg over utstedelse, overføring og sletting av kvoter.

2. Ved hjelp av den uavhengige transaksjonsloggen skal den sentrale forvalteren gjennomføre en automatisk kontroll av hver enkelt transaksjon i registrene for å sikre at det ikke forekommer uregelmessigheter i forbindelse med utstedelse, overføring eller sletting av kvoter.
3. Dersom det avdekkes uregelmessigheter ved den automatiske kontrollen, skal den sentrale forvalteren underrette den eller de berørte medlemsstatene, som ikke skal registrere de aktuelle transaksjonene eller eventuelle ytterligere transaksjoner knyttet til de berørte kvotene før uregelmessighetene er stanset.

Artikkel 21

Rapporter fra medlemsstatene

1. Medlemsstatene skal hvert år framlegge for Kommisjonen en rapport om anvendelsen av dette direktiv. I rapporten skal det særlig legges vekt på tiltak som er truffet i forbindelse med tildelingen av kvoter, driften av registrene, anvendelsen av retningslinjene for overvåking og rapportering av utslipp, verifikasjon samt spørsmål knyttet til overholdelsen av direktivets bestemmelser og eventuelt til den skattemessige behandlingen av kvoter. Den første rapporten skal sendes til Kommisjonen innen 30. juni 2005. Rapporten skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema eller en mal utarbeidet av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørreskjemaet eller malen skal oversendes medlemsstatene minst seks måneder før utløpet av fristen for framlegging av den første rapporten.
2. Kommisjonen skal offentliggjøre en rapport om anvendelsen av dette direktiv på grunnlag av rapportene omhandlet i nr. 1 innen tre måneder etter at den har mottatt rapportene fra medlemsstatene.
3. Kommisjonen skal organisere en informasjonsutveksling mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene om spørsmål knyttet til tildelingen av kvoter, driften av registrene, overvåkingen, rapporteringen og verifikasjonen av utslipp samt overholdelsen av reglene for ordningen.

Artikkel 22

Endring av vedlegg III

Kommisjonen kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2 endre vedlegg III, med unntak av kriteriene nevnt i nr. 1, 5 og 7, for tidsrommet 2008-2012 på grunnlag av rapportene fastsatt i artikkel 21 og erfaringene med anvendelsen av dette direktiv.

Artikkel 23

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen nedsatt ved artikkel 8 i vedtak 93/389/EØF.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

3. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
4. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 24

Framgangsmåter for ensidig innlemming av ytterligere former for virksomhet og ytterligere gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstatene anvende ordningen for handel med utslippskvoter i henhold til dette direktiv på former for virksomhet, anlegg og klimagasser som ikke er oppført i vedlegg I, forutsatt at disse formene for virksomhet, anleggene og klimagassene er godkjent av Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, samtidig som det tas hensyn til alle relevante kriterier, særlig virkningene på det indre marked, mulige konkurransevridninger, ordningens miljø sikkerhet og den planlagte overvåkings- og rapporteringsordningens pålitelighet.

Fra 2005 kan medlemsstatene på samme vilkår anvende ordningen for handel med utslippskvoter på anlegg som utfører de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I under kapasitetsgrensene omhandlet i nevnte vedlegg.

2. Kvoter som tildeles anlegg som utfører slike former for virksomhet, skal angis i den nasjonale tildelingsplanen fastsatt i artikkel 9.
3. Kommisjonen kan på eget initiativ, eller skal på anmodning fra en medlemsstat, vedta retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp fra former for virksomhet, anlegg og klimagasser som ikke er oppført i vedlegg I, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2, dersom det er mulig å overvåke og rapportere slike utslipp med tilstrekkelig nøyaktighet.
4. Dersom det innføres slike tiltak, skal det i forbindelse med revisjoner i henhold til artikkel 30 også vurderes om vedlegg I bør endres slik at det på en harmonisert måte omfatter utslipp fra disse formene for virksomhet i hele Fellesskapet.

Artikkel 25

Tilknytning til andre ordninger for handel med utslippskvoter for klimagasser

1. Det bør inngås avtaler i samsvar med reglene i traktatens artikkel 300 med tredjestater oppført i vedlegg B til Kyotoprotokollen, som har ratifisert protokollen, om gjensidig godkjenning av kvoter mellom fellesskapsordningen og andre ordninger for handel med utslippskvoter for klimagasser.
2. Dersom det er inngått en avtale som omhandlet i nr. 1, skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2 utarbeide eventuelle nødvendige bestemmelser om gjensidig godkjenning av kvoter i henhold til den aktuelle avtalen.

Artikkel 26

Endring av direktiv 96/61/EF

I artikkel 9 nr. 4 i direktiv 96/61/EF skal nytt ledd lyde:

«Dersom utslipp av klimagasser fra et anlegg er oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippkvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF(*) i forbindelse med virksomhet som utføres i det aktuelle anlegget, skal tillatelsen ikke omfatte en utslippsgrenseverdi for direkte utslipp av den aktuelle gassen, med mindre dette er nødvendig for å forhindre betydelig lokal forurensning.

For virksomhet oppført i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF kan medlemsstatene velge å unnlate å fastsette krav til energieffektivitet for forbrenningsenheter eller andre enheter som slipper ut karbondioksid på stedet.

Vedkommende myndighet skal ved behov endre tillatelsene i samsvar med dette.

De tre foregående ledd får ikke anvendelse på anlegg som er midlertidig unntatt fra ordningen for handel med utslippkvoter for klimagasser i Fellesskapet i samsvar med artikkel 27 i direktiv 2003/87/EF.»

(*) EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32.

Artikkel 27

Midlertidig unntak for visse anlegg

1. Medlemsstatene kan anmode Kommisjonen om at anlegg midlertidig unntas fra fellesskapsordningen fram til senest 31. desember 2007. Alle slike anmodninger skal inneholde en liste over alle slike anlegg og skal offentliggjøres.
2. Dersom Kommisjonen, etter å ha gjennomgått eventuelle merknader fra offentligheten til en slik anmodning, etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2. beslutter at anlegget
 - a) som følge av nasjonale tiltak skal begrense sine utslipp på samme måte som om anlegget var underlagt bestemmelsene i dette direktiv,
 - b) skal være underlagt overvåkings-, rapporterings- og verifikasjonskrav tilsvarende kravene fastsatt i henhold til artikkel 14 og 15, og
 - c) skal være underlagt sanksjoner som minst tilsvarer sanksjonene fastsatt i artikkel 16 nr. 1 og 4 dersom de ikke oppfyller de nasjonale kravene,

skal den midlertidig unnta anlegget fra fellesskapsordningen.

Det skal sikres at det ikke oppstår vridning av det indre marked.

Artikkel 28

Opprettelse av sammenslutninger

1. Medlemsstatene kan gi de driftsansvarlige for anlegg som utfører en av de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, tillatelse til å opprette en sammenslutning av anlegg med samme virksomhet for tidsrommet fastsatt i artikkel 11 nr. 1 og/eller for det første tidsrommet på fem år fastsatt i artikkel 11 nr. 2, i samsvar med nr. 2-6 i denne artikkel.
2. Driftsansvarlige som utfører en virksomhet oppført i vedlegg I og som ønsker å opprette en sammenslutning, skal søke vedkommende myndighet om dette og angi hvilke anlegg det dreier seg om og for hvilket tidsrom de ønsker å opprette en sammenslutning samt framlegge bevis for at en forvalter vil være i stand til å oppfylle forpliktelsene fastsatt i nr. 3 og 4.
3. Driftsansvarlige som ønsker å danne en sammenslutning, skal utpeke en forvalter, som
 - a) får tildelt de driftsansvarliges samlede antall kvoter beregnet for hvert anlegg, som unntak fra artikkel 11,
 - b) skal ha ansvar for å innlevere kvoter tilsvarende de samlede utslippene fra anleggene som inngår i sammenslutningen, som unntak fra artikkel 6 nr. 2 bokstav e) og artikkel 12 nr. 3, og
 - c) ikke skal kunne overføre ytterligere kvoter dersom en rapport fra en driftsansvarlig ikke er funnet tilfredsstillende i samsvar med artikkel 15 annet ledd.
4. Forvalteren skal være underlagt sanksjonene som gjelder ved brudd på forpliktelsen til å innlevere et tilstrekkelig antall kvoter til å dekke de samlede utslippene fra anleggene som inngår i sammenslutningen, som unntak fra artikkel 16 nr. 2, 3 og 4.
5. En medlemsstat som ønsker å gi tillatelse til at det opprettes én eller flere sammenslutninger, skal framlegge søknaden omhandlet i nr. 2 for Kommisjonen. Med forbehold for traktaten kan Kommisjonen innen tre måneder etter at søknaden er mottatt avslå en søknad som ikke oppfyller kravene i dette direktiv. En slik beslutning skal begrunnes. Ved avslag kan medlemsstaten gi tillatelse til opprettelse av sammenslutningen bare dersom de foreslåtte endringene godtas av Kommisjonen.
6. Dersom forvalteren ikke retter seg etter sanksjonene nevnt i nr. 4, skal de enkelte driftsansvarlige for anleggene i sammenslutningen være ansvarlige i henhold til artikkel 12 nr. 3 og artikkel 16 for utslipp fra sine egne anlegg.

Artikkel 29

Force majeure

1. I tidsrommet fastsatt i artikkel 11 nr. 1 kan medlemsstatene ved force majeure anmode Kommissjonen om at det utstedes ytterligere kvoter til visse anlegg. Kommissjonen skal avgjøre om det foreligger force majeure, og skal i så fall gi tillatelse til at vedkommende medlemsstat utsteder ytterligere kvoter, som ikke kan overføres, til de driftsansvarlige for de aktuelle anleggene.
2. Kommissjonen skal innen 31. desember 2003 og med forbehold for traktaten utarbeide retningslinjer for når det foreligger force majeure.

Artikkel 30

Revisjon og videre utvikling

1. På grunnlag av framskrittene som er gjort med hensyn til overvåking av utslipp av klimagasser, kan Kommissjonen innen 31. desember 2004 framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag om endring av vedlegg I for å innlemme andre former for virksomhet og utslipp av andre klimagasser enn dem som er oppført i vedlegg II.
2. På grunnlag av erfaringene som er gjort ved anvendelsen av dette direktiv og framskrittene som er gjort med hensyn til overvåking av utslipp av klimagasser, skal Kommissjonen i lys av den internasjonale utviklingen utarbeide en rapport om anvendelsen av dette direktiv, der den vurderer
 - a) om og hvordan vedlegg I bør endres for å innlemme andre aktuelle sektorer, blant annet kjemisk industri, aluminiumsproduksjon og transportsektoren, andre former for virksomhet og utslipp av andre klimagasser oppført i vedlegg II, for ytterligere å øke ordningens økonomiske effektivitet,
 - b) forholdet mellom Fellesskapets ordning for handel med utslippskvoter og den internasjonale ordningen for handel med utslippskvoter som vil bli iverksatt i 2008,
 - c) muligheten for ytterligere harmonisering av metoden for tildeling av kvoter (herunder auksjonering av kvoter for tidsrommet etter 2012) og kriteriene i de nasjonale tildelingsplanene fastsatt i vedlegg III,
 - d) anvendelse av tilgodehavende fra prosjektbaserte mekanismer,
 - e) forholdet mellom handel med utslippsretter og annen politikk og andre tiltak som iverksettes på medlemskapsplan og på fellesskapsplan, herunder skatteordninger som har samme mål,
 - f) om det er hensiktsmessig å opprette et enhetlig fellesskapsregister,
 - g) størrelsen på bøtene for utslippsoverskridelse, samtidig som det tas hensyn til blant annet inflasjon,
 - h) kvotemarkedets virkemåte, herunder særlig eventuelle markedsforstyrrelser,

- i) hvordan fellesskapsordningen kan tilpasses en utvidet europeisk union,
- j) opprettelse av sammenslutninger,
- k) om det er praktisk mulig å utarbeide standardverdier for referansemåling på fellesskapsplan som grunnlag for kvotetildeling, samtidig som det tas hensyn til de beste tilgjengelige teknikker og nytte- og kostnadsanalyser.

Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet innen 30. juni 2006, eventuelt vedlagt forslag.

3. For å nå målene om både en reduksjon av de globale utslippene av klimagasser og en mer kostnadseffektiv virkemåte for fellesskapsordningen, er det ønskelig og viktig å koble de prosjektbaserte mekanismene, herunder Felles gjennomføring og Den grønne utviklingsmekanismen, sammen med fellesskapsordningen. Tilgodehavende fra prosjektbaserte mekanismer vil dermed bli anerkjent for bruk i fellesskapsordningen etter regler som vedtas av Europaparlamentet og Rådet etter forslag fra Kommisjonen, og som bør få anvendelse parallelt med fellesskapsordningen i 2005. Anvendelsen av mekanismene skal i henhold til de aktuelle bestemmelsene i Kyotoprotokollen og Marrakech-avtalene komme i tillegg til nasjonale tiltak.

Artikkel 31

Gjennomføring

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2003 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om disse lovene og forskriftene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

Artikkel 32

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfærdiget i Luxembourg, 13. oktober 2003.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

G. ALEMANN

Formann

VEDLEGG I

VIRKSOMHETSKATEGORIER OMHANDLET I ARTIKKEL 2 NR. 1, ARTIKKEL 3, ARTIKKEL 4, ARTIKKEL 14 NR. 1 OG ARTIKKEL 28 OG 30

1. Anlegg eller deler av anlegg som brukes til forskning, utvikling og prøving av nye produkter og prosesser, omfattes ikke av dette direktiv.
2. Terskelverdiene angitt nedenfor gjelder i alminnelighet for produksjonskapasitet eller ytelse. Dersom samme driftsansvarlige utfører flere former for virksomhet som hører under samme rubrikk i samme anlegg eller på samme sted, skal kapasiteten til disse formene for virksomhet legges sammen.

Virksomhet	Klimagasser
<i>Energisektoren</i>	
Forbrenningsanlegg med en nominell varmeeffekt på over 20 MW (unntatt anlegg for farlig eller kommunalt avfall)	Karbondioksid
Mineraloljeraffinerier	Karbondioksid
Koksverk	Karbondioksid
<i>Produksjon og bearbeiding av jernmetaller</i>	
Anlegg for røsting eller sintring av malm (herunder sulfidmalm)	Karbondioksid
Anlegg for produksjon av råjern eller stål (første- eller andregangs smelting), med tilhørende utstyr for kontinuerlig støping, med en kapasitet på over 2,5 tonn per time	Karbondioksid
<i>Mineralindustri</i>	
Anlegg for produksjon av sementklinker i roterovner med en produksjonskapasitet på over 500 tonn per dag, eller produksjon av kalk i roterovner med en produksjonskapasitet på over 50 tonn per dag eller i andre typer ovner med en produksjonskapasitet på over 50 tonn per dag	Karbondioksid
Anlegg for produksjon av glass, herunder glassfibrer, med en smeltekapasitet på over 20 tonn per dag	Karbondioksid
Anlegg for produksjon av keramiske produkter ved brenning, særlig takstein, teglstein, ildfast stein, fliser, steintøy eller porselen, med en produksjonskapasitet på over 75 tonn per dag, og/eller med en ovnskapasitet på over 4 m ³ og med en innsettingstetthet per ovn på over 300 kg/m ³	Karbondioksid
<i>Annen virksomhet</i>	
Industrianlegg for produksjon av	Karbondioksid

Virksomhet	Klimagasser
a) papirmasse av tre eller andre fibermaterialer	Karbondioksid
b) papir og papp, med en produksjonskapasitet på over 20 tonn per dag	

*VEDLEGG II***KLIMAGASSER OMHANDLET I ARTIKKEL 3 OG 30**

Karbondioksid (CO₂)

Metan (CH₄)

Dinitrogenoksid (N₂O)

Hydrofluorkarboner (HFC)

Perfluorkarboner (PFC)

Svovelheksafluorid (SF₆)

*VEDLEGG III***KRITERIER FOR NASJONALE TILDELINGSPLANER OMHANDLET I
ARTIKKEL 9, 22 OG 30**

1. Det samlede antall kvoter som skal tildeles for det aktuelle tidsrommet, skal være i samsvar med medlemsstatens forpliktelse til å begrense sine utslipp etter vedtak 2002/358/EF og Kyotoprotokollen, samtidig som det tas hensyn til på den ene side andelen av de samlede utslippene som disse kvotene utgjør sammenlignet med utslipp fra kilder som ikke omfattes av dette direktiv, og på den annen side nasjonal energipolitikk, og bør være forenlig med det nasjonale klimaendringsprogrammet. Det samlede antall kvoter som skal tildeles, skal ikke overstige det som sannsynligvis er nødvendig for en streng anvendelse av kriteriene i dette vedlegg. Før 2008 skal mengden være forenlig med en utvikling i retning av at hver medlemsstat kan nå eller overoppfylle sitt mål i henhold til vedtak 2002/358/EF og Kyotoprotokollen.
2. Det samlede antall kvoter som skal tildeles, skal være forenlig med vurderinger av faktiske og planlagte framskritt med hensyn til å oppfylle medlemsstatenes bidrag til forpliktelsene inngått av Fellesskapet i henhold til vedtak 93/389/EØF.
3. Antall kvoter som skal tildeles, skal være forenlig med de mulighetene, herunder de teknologiske mulighetene, som den virksomheten som omfattes av denne ordningen, har til å redusere utslipp. Medlemsstatene kan bygge sin fordeling av kvoter på gjennomsnittlige utslipp av klimagasser per produkt innenfor hver virksomhet og framskritt som kan gjøres innenfor hver virksomhet.
4. Planen skal være forenlig med annet fellesskapsregelverk og andre politiske fellesskapsdokumenter. Det bør tas hensyn til uunngåelige utslippsøkninger som følge av nye regelverkskrav.
5. I samsvar med kravene i traktaten, særlig artikkel 87 og 88, skal planen ikke forskjellsbehandle foretak eller sektorer på en slik måte at visse foretak eller former for virksomhet begünstiges utilbørlig.
6. Planen skal inneholde opplysninger om hvordan nyinntredere kan delta i fellesskapsordningen i den berørte medlemsstaten.
7. Planen kan ta hensyn til tidligere tiltak og skal inneholde opplysninger om hvordan det skal tas hensyn til slike tiltak. Medlemsstatene kan bruke standardverdier utledet av referansedokumenter om beste tilgjengelige teknologi ved utarbeiding av sine nasjonale tildelingsplaner, og disse standardverdiene kan inneholde et element som tar hensyn til tidligere tiltak.
8. Planen skal inneholde opplysninger om hvordan det skal tas hensyn til ren teknologi, herunder energieffektiv teknologi.
9. Planen skal inneholde bestemmelser som gjør det mulig for offentligheten å komme med merknader, og inneholde opplysninger om hvordan det skal tas behørig hensyn til slike merknader før det treffes en beslutning om tildeling av kvoter.

10. Planen skal inneholde en liste over anlegg som omfattes av dette direktiv, med antall kvoter som skal tildeles hvert enkelt anlegg.
11. Planen kan inneholde opplysninger om hvordan det vil bli tatt hensyn til eksisterende konkurranse fra stater eller enheter utenfor Unionen.

*VEDLEGG IV***PRINSIPPER FOR OVERVÅKING OG RAPPORTERING AV UTSLIPP SOM
OMHANDLET I ARTIKKEL 14 NR. 1****Overvåking av utslipp av karbondioksid**

Utslipp skal overvåkes på grunnlag av beregninger eller målinger.

Beregning

Utslipp skal beregnes ved bruk av følgende formel:

$$\text{Virksomhetsdata} \times \text{utslippsfaktor} \times \text{oksidasjonsfaktor}$$

Virksomhetsdata (brenselforbruk, produksjonstakt osv.) skal overvåkes på grunnlag av forsyningsdata for anlegget eller målinger.

Det skal brukes anerkjente utslippsfaktorer. Virksomhetsspesifikke utslippsfaktorer kan brukes for alle former for brensel. Standardfaktorer kan brukes for alle former for brensel, unntatt ikke-kommersielle former for brensel (avfallsbasert brensel som dekk og gass fra industriprosesser). Det skal også utarbeides lagspesifikke utslippsfaktorer for kull og EU-spesifikke eller produksjonsstatspesifikke standardverdier for naturgass. IPCC-standardverdier kan brukes for raffineriprodukter. Utslippsfaktoren for biomasse skal være lik null.

Dersom utslippsfaktoren ikke tar hensyn til det faktum at noe av kullet ikke oksideres, skal det brukes en ytterligere oksidasjonsfaktor. Dersom beregnede virksomhetsspesifikke utslippsfaktorer allerede har tatt hensyn til oksidasjon, er det ikke nødvendig å bruke en oksidasjonsfaktor.

Det skal brukes standardoksidasjonsfaktorer utarbeidet i henhold til direktiv 96/61/EF, med mindre den driftsansvarlige kan godtgjøre at de virksomhetsspesifikke faktorene er mer nøyaktige.

Det skal foretas en særskilt beregning for hver virksomhet, hvert anlegg og hvert drivstoff.

Måling

Ved måling av utslipp skal det brukes standardiserte eller anerkjente metoder, og målingen skal bekreftes ved en utslippsberegning.

Overvåking av utslipp av andre klimagasser

Det skal brukes standardiserte eller anerkjente metoder som er utarbeidet av Kommisjonen i samarbeid med alle berørte parter og vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2.

Rapportering av utslipp

Hver driftsansvarlig skal ta med følgende opplysninger i rapporten for et anlegg:

A. Data som identifiserer anlegget, herunder:

- anleggets navn,
 - anleggets adresse, herunder postnummer og stat,
 - typer av virksomhet og antall former for virksomhet oppført i vedlegg I som utføres i anlegget,
 - adresse, telefonnummer, faksnummer og e-postadresse til en kontaktperson, og
 - navn på anleggets eier og på et eventuelt morselskap.
- B. For hver form for virksomhet oppført i vedlegg I som utføres på stedet, og som det beregnes utslipp for:
- virksomhetsdata,
 - utslippsfaktorer,
 - oksidasjonsfaktorer,
 - samlede utslipp, og
 - usikkerhet.
- C. For hver form for virksomhet oppført i vedlegg I som utføres på stedet, og som det måles utslipp for:
- samlede utslipp,
 - opplysninger om målemetodenes pålitelighet, og
 - usikkerhet.
- D. For utslipp fra forbrenning skal rapporten også inneholde oksidasjonsfaktor, med mindre det allerede er tatt hensyn til oksidasjon ved utviklingen av den virksomhetsspesifikke emisjonsfaktoren.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å samordne rapporteringskravene med eventuelle gjeldende rapporteringskrav slik at foretakenes rapporteringsbyrde blir minst mulig.

VEDLEGG V

KRITERIER FOR VERIFIKASJON SOM OMHANDLET I ARTIKKEL 15

Alminnelige prinsipper

1. Utslippene fra hver enkelt virksomhet oppført i vedlegg I skal verifiseres.
2. I framgangsmåten for verifikasjon skal det inngå en vurdering av rapporten i henhold til artikkel 14 nr. 3 og av overvåkingen det foregående året. Verifikasjonen skal omfatte overvåkingsordningenes, rapportdataenes og utslippsopplysningenes pålitelighet, troverdighet og nøyaktighet, særlig med hensyn til
 - a) de rapporterte virksomhetsdataene og tilknyttede målinger og beregninger,
 - b) valg og anvendelse av utslippsfaktorer,
 - c) beregningene som ligger til grunn for fastsettelsen av de samlede utslippene, og
 - d) dersom det er brukt målinger, om valget og anvendelsen av målemetodene er hensiktsmessig.
3. Rapporterte utslipp kan valideres bare dersom det er mulig å fastsette utslippene med en høy grad av sikkerhet ved hjelp av pålitelige og troverdige data og opplysninger. For å oppnå en slik høy grad av sikkerhet, må den driftsansvarlige godtgjøre
 - a) at det ikke er inkonsekvens i de rapporterte dataene,
 - b) at innsamlingen av dataene er utført i samsvar med gjeldende vitenskapelige standarder, og
 - b) at anleggets relevante registre er fullstendige og sammenhengende.
4. Verifikasjonsinstansen skal ha tilgang til alle steder og opplysninger som har sammenheng med verifikasjonens gjenstand.
5. Verifikasjonsinstansen skal ta hensyn til om anlegget er registrert i fellesskapsordningen for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS).

Metodikk

Strategisk analyse

6. Verifikasjonen skal bygge på en strategisk analyse av all virksomhet som utføres i anlegget. Verifikasjonsinstansen må derfor ha oversikt over alle formene for virksomhet og deres betydning for utslippene.

Prosessanalyse

7. Verifikasjonen av de framlagte opplysningene skal om nødvendig utføres på anleggsstedet. Verifikasjonsinstansen skal gjøre bruk av stikkprøvekontroller for å fastslå om de rapporterte dataene og opplysningene er pålitelige.

Risikoanalyse

8. Verifikasjonsinstansen skal vurdere alle anleggets utslippskilder og undersøke påliteligheten til dataene for hver enkelt kilde som bidrar til anleggets samlede utslipp.
9. På grunnlag av denne analysen skal verifikasjonsinstansen uttrykkelig identifisere kilder der risikoen for feil er stor, samt andre sider ved framgangsmåten for overvåking og rapportering som kan medføre feil ved fastsettelsen av de samlede utslippene. Dette gjelder særlig valg av utslippsfaktorer og de beregningene som må utføres for å fastsette utslippsnivået for hver enkelt kilde. Det skal legges særlig vekt på kilder der risikoen for feil ved fastsettelsen av utslipp er stor, samt ovennevnte sider ved framgangsmåten for overvåking.
10. Verifikasjonsinstansen skal ta hensyn til eventuelle effektive risikokontrollmetoder som anvendes av den driftsansvarlige for å redusere graden av usikkerhet.

Rapport

11. Verifikasjonsinstansen skal utarbeide en rapport om valideringen der det angis om rapporten i henhold til artikkel 14 nr. 3 er tilfredsstillende. I rapporten skal alle spørsmål i tilknytning til det utførte arbeidet tas opp. Det kan utarbeides en erklæring om at rapporten i henhold til artikkel 14 nr. 3 er tilfredsstillende dersom verifikasjonsinstansen mener at angivelsen av de samlede utslippene ikke i det vesentlige er feil.

Minstekrav til verifikasjonsinstansens kompetanse

12. Verifikasjonsinstansen er uavhengig av den driftsansvarlige og skal utføre sin oppgave på en profesjonell og objektiv måte og ha god kjennskap til
 - a) bestemmelsene i dette direktiv samt i relevante standarder og retningslinjer vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 14 nr. 1,
 - b) krav i lover og forskrifter som gjelder for de formene for virksomhet som utføres, og
 - c) utarbeidningen av alle opplysninger knyttet til den enkelte utslippskilde i anlegget, særlig med hensyn til innsamling, måling, beregning og rapportering av dataene.